

Zinātnes Vēstnesis

Latvijas Zinātņieku savienības, Latvijas Zinātnes padomes un Latvijas Zinātņu akadēmijas laikraksts

Nr. 19 (62)

1993. gada decembris

Cena 2 santimi

1993. g. 26. novembrī notika Latvijas Zinātņu akadēmijas pilnsapulce. Tajā rečētā «Zinātne neatkarīgajā Latvijas valstī» nolasīja LZA īst. loc. Jānis Stradiņš [rečētā publicēsim nākamajā «Z. V.» numurā]. Pilnsapulce pieņēma rezolūcijas un ievēlēja 4 LZA īstenos locekļus, 12 korespondētāj-locekļus, 5 goda locekļus un 5 ārzemju locekļus.

1993. gada 26. novembrī

JAUNIE VĒLĒTIE:

LZA ĪSTENIE LOCEKĻI:

Kārlis ARĀJS — folkloristika
Censonis ŠINKIS — laukaimniecības zinātnes

Māris JANSONS — fizika
Andrejs CĒBERS — fizika

LZA KORESPONDĒTĀJLOCEKĻI:

Ivars TĀLE — fizika
Jevgenijs JOĀINS — fizika
Jurijs FRANCMANIS — astronomija
Arnolds MIKELSONS — informātika
Vera RUDZĪTE — medicīna
Vladimirs UTKINS — medicīna
Aleksandrs RAPOPORTS — mikrobioloģija
Pēteris ZĀLĪTS — mežzinātnes
Ādolfs KRAUKLIS — ģeogrāfija
Edvīns VANAGS — ekonomika
Alberts VARSLAVĀNS — vēsture
Visvaldis Varnesis KLĪVE — teoloģija

LZA GODA LOCEKĻI:

Pēteris OZOLIŅŠ — medicīna
Leonīds VĪGNERS — mūzika un pedagoģija
Imants KOKARS — mūzika un pedagoģija
Gunnars JANOVSKIS — literatūra
Pēteris PĒTERSONS — teātris

LZA ĀRZEMJU LOCEKĻI:

Fridrihs BENINGHOFENS — vēsture
Vjačeslavs IVANOVS — kultūras vēsture
Edmunds BUNKŠE — kultūrgeogrāfija
Andrejs OKŠE — medicīna
Česlavs MILOŠS — literatūrzinātne

Latvijas Zinātņu akadēmijas pilnsapulces

REZOLŪCIJA

Rīgā

1993. gada 26. novembrī

Zinātnes finansējuma krasa samazinājuma dēļ 1993. gadam Latvijas zinātne nonākusi krizes situācijā, daudzi zinātņieki un institūti ir uz posta robežas. Ir sākusies «smadzenu noplūde» uz ārzemēm, uz biznesa struktūrām vai uz ierēdniecību. Zinātņieki kļuvuši par vienu no viszemāk atalgojām ledzīvotājiem grupām Latvijā. Nešķēršot līdzekļi tiešajiem pētnieciskajiem izdevumiem un elementārās zinātnes infrastruktūras uztverēšanai. Draud izzust ilgtēriņa fundamentālie pētījumi. Valdības solīto algas palielinājumu Latvijas zinātņieki reāli nav saņēmuši, bet Ministru Kabineta izskatīšanai iesniegtais budžeta projekts 1994. gadam draud vēl vairāk pasliktināt zinātnes stāvokli Latvijā.

Tā, precīzētā zinātnes budžeta apjoms 1993. gadam ir Ls 3 192640, bet 1994. gadam Ministru Kabinetam

iesniegtā budžeta projekta paredzētais apjoms ir Ls 3 705532, kas nozīmē reāli zinātnes finansējuma samazināšanu. Latvijas Zinātnes padome lūgusi atvēlēt zinātnei 7,8 miljonus latu, bet Izglītības, kultūras un zinātnes ministrija — Ls 6 404600.

Aicinām neaizmirst, ka daudzas zinātņu nozares ir vītāi svarīgas tautas identitātes apiecīšanai un Latvijas tautsaimniecības uzplaukumam, atcerēties, ka nekur pasaulē nepēta Latvijas dabu un tās zemes dziles, latviešu valodu, literatūru, folkloru, mākslu, Latvijas vēsturi, ka daudzi Latvijas zinātnes sasniegumi ir starptautiski atzīti un vairākās nozares pastāv tradicionālās pētnieku skolas.

Brīdinām, ka Latvijas zinātniskā potenciāla iznīcināšana būtu neatgriezenisks process un varētu novest mūsu Tērvzemi «trešās pasaules» valsts stāvokli, kas nebūtu spējīga pārņemt modernās tehnoloģijas un attīstīt mūsdienu, eiropeisku kultūru.

To ievērojot, aicinām Latvijas Ministru Kabinetu un Saeimu apzināties savu atbildību Latvijas nākošnes priekšā un darīt visu iespējamo, lai 1994. gada budžetā paredzētu līdzekļus, kas nodrošinātu Latvijas zinātnes pastāvēšanu.

* * *

Latvijas Zinātņu akadēmijas pilnsapulces

REZOLŪCIJA

Rīgā

1993. gada 26. novembrī

Ievērojot pilsonības problēmas nozīmīgumu Latvijas un latviešu tautas nākošnei, Latvijas Zinātņu akadēmijas Pilnsapulce aicina Latvijas Saeimu nostāties patriotiskās pozīcijās un pienēmt tādu pilsonības likumu, kas atbilst latviešu tautas vītalajām interesēm, nododot šo lēmumu apstiprināšanai Latvijas pilsoņu referendumā.

PAR ZINĀTNES DARBINIEKU TIESĪBĀM SANEMT DARBA ALGU UN PENSIJU

Saskaņā ar oficiālo statistiku pašlaik zinātņieki Latvijā ir viszemāk atalgošā strādājošo kategorija. Savukārt pensiōnāri pašlaik nespēj nodrošināt sev piefekamu uzturu, iegādāties medikamentus, nokārtoši tās u. c. komunālos maksājumus, tāču daudziem augsti kvalificētiem pensiōnākiem speciālistiem ir spars un darboties griba. Turklat lēmums par pensiju nemaksāšanu strādājošajiem pensiōnāriem skars galvenokārt budžeta iestādēs nodarbinātos ar zemākajām algām.

Intelektuālā potenciāla normāla atjaunošana nav paņamama dažos gados: zinātņieks aug un pilnveidojas visu savu darbīgo mūžu, kas parasti sakrīt ar fizisko dzīves ilgumu. Sasniedzot pensijas vecumu, zinātņieks bieži ir spēku pilnbriedā un spēj radoši darboties vēl daudzus gados. Pašlaik dzīves realitāte ir tāda, ka pretēji jebkurām loģikas un civilizētām sabiedrībām pienētām attiecību normām vēl radoši strādāt spējīgos zinātņiekus steidz ātrāk izvadīt pensiju, tā ne tikai samazinot (izputinot) šo intelektuālo potenciālu, bet arī bezjēdzīgi pārtraucot augsti kvalificēto zinātņieku izmantošanu, bet atsevišķas zinātnes nozares mūsu zinātnieki, iespējams, pat vēl pārspēj savu starptautisko vērtētāju dānu kolēgu līmeni.

Neskatoties uz pārreizējo bezdarbu, (ievērojot budžeta iestāžu darbinieku zemo atalgojumu un niecīgās vecuma pensijas) ir ne tikai nelogiski, bet arī necivilizēti, ka strādājošie pensionāri nevar saņemt darbu algu un savā darba mūžā godīgi i noplīnītu pensiju (līdzekļu trūkuma un speciālistu pārpalikuma dēļ neviens tāču nesaistīsies ar nerāžīgu darba darītāju). Arī Latvijas intelektuālā potenciāla saglabāšanas un zinātnes normālās funkcionēšanas nolūkā uzskatām, ka strādājošām zinātnes darbiniekam ir jāsāņem gan darba alga, gan pensija. Ar dzīvi vērību un uzmanību mūsu senči ir izturējušies pret sava mūža ritumu, saprzdami, ka nekas nevar būt cilvēkam svarīgāks un vērtīgāks par viņa mūžu. Nenot vērā lielo pensionāru skaitu, ne kā citādi kā par absurdū nevar novērtēt Latvijas Valdības tendenci daudzus kriētnus darba darītājus (speciālistus) nostādīt apgādājamo līmeni.

Vai ar tādu attieksmi pret saviem strādāt spējīgiem pensionāriem mēs varam pretendēt uz civilizētās valsts statusu, kur pats galvenais pastāvēšanas pamatlprincips ir katram bez ierobežojumiem saņemt to, ko ir pelnījis?

PAR ZINĀTNES DARBINIEKU ATALGOJUMU

Tikai tās valsts nodrošina sev politisku, ekonomisko un intelektuālu neatkarību, kuru valdības prof izmanto savas zemes zinātnes potenciālu gan jaunu zināšanu, gan jaunu tehnoloģiju radīšanu un apgūšanu.

Latvijas Valdība vārdos gan novērtē Latvijas zinātnes lomu, diemžēl praktiskā attieksme pret zinātni, dalot budžeta līdzekļus, ir diametrāli pretēja: zinātnes finansējums sastāda tikai 0,73% no budžeta (salīdzinājumam — Igaunijā tas ir virs 2%). Ja kopējais zinātnes līdzeklis ir smags, tad Zinātņu akadēmijas pētniecisko institūtu līdzeklis ir katastrofāls, jo lielākā daļa piešķirto līdzekļu jāizliegt komunālo pakalpojumu izdevumu segšanai. Pāri palikusi daļa tiek sadalīta nodokļu apmaksai, zinātniskā darba izmaksām, zinātnieku un pārējo darbinieku algām: 1993. gada septembrī—oktobrī vidiņa mēneša atalgojums ZA zinātniskās pētniecības institūtos bija no 21 līdz 31 latam (budžeta iesākēs vidējā alga — Ls 52). Zinātnieku skaits ir katastrofāli sarucis, no zinātnes aiziet un vairs neatgriežas strādāspējīgākie un apdzīvinātākie zinātnieki — gan ļaujot izmantoj savu talantu svešu zemju intelektuālu potenciālu palielināšanai, gan vairojot nepilsonu komercstruktūru ienākumus. Latvijai paliek pāri pirmspensijs un pensijas vecuma entuziasti. Vēl vairāk samazināt zinātnieku skaitu, kas jau tā ir uz kritiskās

robežas, nevar, jo tas nozīmētu Latvijas zinātnes pilnīgu iznīcināšanu.

Ko līdz Valsts prezidenta pasniegtās Kronvaldu Āta pārējās, ja skolotāju darbam tiek atņemta jēga?

Vai Ministru prezidenta kungs varēs paskaņīties acīm starptautisko olimpiāžu uzvarētājiem, kurus viņš nesen pieņēma savā kabinetā, un pateikt, ka Latvijai viņus diemžēl nevajag?

Kurā valstī zinātnieku alga knapi sasniedz budžeta iestāžu darbinieku vidējā atalgojuma p u s i?

Vai Valdības pienākums nav rūpēties par valsts garīgo un ekonomisko attīstību, saglabāt un vairot tās intelektuālu potenciālu, lai Latvijā būtu tradicionāli augsti kvalificēti darbaspēks, kas spētu pārņemt modernās tehnoloģijas? Bez zinātnes diez vai tas ir panākams.

Uzskatām, ka Valdības uzdevums ir nodrošināt budžeta līdzekļus zinātnes darbinieku algu palielināšanai (saglabājot to skaitu) no 1993. gada 1. novembra, piešķirot papildus līdzekļus, kā arī rūpēties par to, lai zinātnieku algas atbilstu viņu kvalifikācijai. Pašreizējā finansējumu apstākļos zinātniskās pētniecības iestādēs paredzētais algu pielikums nav realizējams, vēl tālāk nesamazinot atlikušo zinātnieku skaitu.

Valsts zinātnes attīstības politika jāveido tā, lai zinātniekiem nav jāpiedāvā savs talants par ubaga grāmati veikli uzpircejīgiem, bet — lai viņu talants un darbs varētu kalpot Latvijai.

VĒL DAŽI VĀRDI PAR POLITIKU

Sagaidot LZS nodibināšanas piekto gadadienu, mēs visi, foreizējie šo Latvijai tīk svarīgo notikumu dalīnieki, atskatāmies uz noīeto ceļa posmu. Īslaicīgās pacīlības laikam paejot, vietā nākušas bažas un nedrošības izjūta par zinātnes pašreizējām izredzēm.

Kā bijušajam LR Augstākās Padomes deputātam man nācēs piedalīties Latvijas valsts atjaunošanas procesos, bet pēc tam — tūvumā vērot dažu labu nevērības izpausmi pret izglītības un zinātnes jomu. Nu budžeta dalīšanas jautājumos kultūras noniecināšana beidzot guvusi savu spīgtāko izpausmi, un tur šīs sfēras pārstāvjiem vairs teikšanas nebija. [Par to un iespējamām sekām jau rakstīju «Z. V.» š. g. 8. numurā.]

Te nu nonākam atkal pie jautājuma par zinātnieku piedalīšanos politikā, tās labajām un arī sliktajām pusēm. Trešās atmodas laikā kātrs no mums centīs darīt visu iespējamo, lai palīdzētu Latvijai un tās zinātnei izraffies no padomiskajiem žņaugiem. Lai iekļautos straujas sabiedriskajos procesos, nevarēja iztikt bez zināmas politiskās intereses par politiku nav. Taču foreiz bija jāatlāsta visi patriotiskie spēki, kas cīnījās par Latvijas pastāvēšanu.

Beī vai tad tagad apstākļi kļuvuši mierīgāki un šai aktivitātei būtu jālej mazumā? Zinātnieku piedalīšanās politiskajā dzīvē turpinās, jo demokrātiskajam procesam, mūsu valsts attīstībai ir jāvīzīs uz priekšu. Straujī attīstīties mūsu politiskajai domāšanai jaunajā realitātē, spēki un virzieni diferencējas, idejas kļūst skaidrakas un norobežotākas. Neizbēgami sairsot Tautas frontei — atmodas perioda lēlākajam politiskajam spēkam, vieļā nāk citi nozīmīgi politiski veidojumi. Un tas viss ir jāizvērtē, ja gribam arī turpmāk pareizi risināt mūsu vitāli svarīgas problēmas. Te katrs, kas negrib stāvēt malā, var atrast sev darbalauku, kas atbilst viņa uzskatiem un pārliecībai. To pierādīja arī Saeimas vēlēšanu gaita un iznākums. Zinātnieki turpina ietekmēt sabiedrisko domu, un šī ietekme nedrīkst atslābt.

Šarp cīfu, vēlos novērst nelielu pārpratumu šāl sakārā. Kad pirms gada notika plašāka domu apmaiņa LZS padomes sanāksmē, es tajā izteicos par foreizējo stāvokli un iespējām ietekmēt valdību. Taču iepriekšējā redaktora vienkāršotājā atlāstā (ZV 1992. g. 14. numurā) ietverti tikai daži teikumi, kas nebija svarīgākie. Atkarītoti ZV jaunākajā, š. g. 18. numurā, tie rada maldīgu iespaidu, it kā foreiz es būtu aicinājis LZS uz kādas

vienotas politiskas programmas izteikšanu. Tā tas nav un principā nevar būt, jo [kā teicu savas uzstāšanās turpinājumā] to izslēdz pašs zinātnieka individuālais domāšanas veids. Prasīt «politisku vienoību» no zinātniekim var tikai totalitārisma prakse! Mums ir jābūt vienotiem savās PRASĪBĀS, taču to politiskajai piepildīšanai jānotiek tikai atbilstoši katra paša vēlmēm, pārliecībā un apzinātai domubiedru izvēlei. Uzspieša «masveideiba» pazemo radošu personību un NAV SAVIENOJAMA ar demokrātiskajiem centieniem. Šāda nostāja ir dabiska ZINĀTNIEKA BRĪVĪBAS izpausme. Mūsu spēks un īpašība ir tieši uzskatu daudzveidibā un, no otras puses, prasmē vienoties — ar ko mēs droši vien atšķiramies no daudzām citām organizācijām. To arī gribēju uzsvērt un lūdzu saprast mani pareizi.

Zinātnes turpmākā pastāvēšana pašreiz ir mūsu smagākā problēma, bet tā nebūt nav vieglāka par visas Latvijas problēmām kopumā. Negribētos tomēr ticēt, ka pessimisms gūs virsroku pār patriotismu. Atcerēsimies, ko domājām foreiz, to visu sākot!

INDULIS STRAZDINĀS,
Dr. habil. math., RTU profesors,
DP domes loceklis

PAZĪNOJUMI

LATVIJAS LAUKSAIMNIECĪBAS UN MEŽA ZINĀTNU AKADEMIJA IZSLUDINA KONKURSU

uz šādām vakantām akadēmijas locekļu vietām:

1. Lauksaimniecības nodaļa
 - 1.1. zemkopības apakšnodaļa — 1 vieta
 - 1.2. lopkopības un veterinarīmedicīnas apakšnodaļa — 2 vietas
 - 1.3. mehanizācijas un enerģētikas apakšnodaļa — 2 vietas
 - 1.4. ekonomikas un agrāinformātikas apakšnodaļa — 2 vietas
 - 1.5. pārtikas tehnoloģijas apakšnodaļa — 2 vietas
2. Ūdens saimniecības un zemes resursu nodaļa — 3 vietas
3. Meža zinātnu nodaļa — 1 vieta
4. Akadēmiskās izglītības nodaļa — 1 vieta

Dokumenti (iesniegums, curriculum vitae, pēdējos 3 gados publicēto darbu saraksts, zinātniskā grāda apliecināša dokumenta kopija) iesniedzami LV-1081, Rīgā, Republikas laukumā 2, 2023. ist. (tālr. 327943), saskaņā ar nolikumu mēneša laikā no konkursa izsludināšanas dienas.

* * *

14. decembrī plkst. 16.00 Visvalža ielā 4a aktu zālē notiks Filoloģijas nozares habilitācijas un promocijas padomes (HP-I) sēde, kurā monogrāfiju filoloģijas habilitētā doktora zinātniskā grāda iegūšanai aizstāvēs LU Filoloģijas fakultātes docente

Dr. philol. INTA FREIMANE

par tēmu «Valodas kultūra teorētiskā skatījumā». Recenzenti: Dr. habil. philol. A. Blinkena, Dr. habil. philol. M. Rudzīte, Dr. habil. philol. V. Skujīna.

* * *

20. decembrī plkst. 10.00 LU Biomedicīnas pētījumu un studiju centrā notiks Habilītācijas padomes atlātā sēde, kurā aizstāvēs disertācijas

INĀRA LINE

(LU Biomedicīnas pētījumu un studiju centrs) bioloģijas doktora grāda iegūšanai.

Tēma: «Biotinilētu nukleīnskābju izmantošana viroīdu slimību diagnostikā».

Ar disertācijām var iepazīties Biomedicīnas centrā Rīgā, Krustpils ielā 53.

Tālrūnis uzziņām 139495.

* * *

21. decembrī plkst. 14.00 Visvalža ielā 4a aktu zālē notiks Filoloģijas nozares habilitācijas un promocijas padomes (HP-I) sēde, kurā disertāciju filoloģijas doktora zinātniskā grāda iegūšanai aizstāvēs LZA Latviešu valodas institūta jaunākais zinātniskais līdzstrādnieks

oooooooooooooooooooooooooooo

LATVIJAS SIEVIEŠU PĒTNIECĪBAS UN INFORMĀCIJAS CENTRS 1994. GADA 15.—17. JŪNIJĀ RĪGĀ RĪKO ZINĀTNISKU KONFERENCI

«LATVIJAS SIEVIETE VALSTS 75 GADOS (1918.—1993.)»

Konferences mērķis — apzināt un veicināt dažādu nozaru pētījumus par Latvijas sieviešiem, lai to rezultātus pilnīgāk izmantotu sieviešu pašapziņas celšanai un darbības aktivizēšanai visās dzīves jomās.

Darba gaitā paredzēts apspriest šādus galvenos jautājumus:

— dažādu paaudžu Latvijas sieviešu personības raksturojums viņu pašu skatījumā (dzīves-

sāstos), abu dzimtu rakstnieku, filozofu un publicistu attēlojumā;

— sievietes ģimenē, politikā, saimniecībā, sabiedriskā un kultūras dzīvē dažādos valsts pastāvēšanas posmos pēc objektīvām liecībām;

— tiesiskie, morālie un ekonomiskie ierobežojumi sieviešu darbībai dažādās jomās un to novēršanas ceļi;

— latviešu sievietes raksturīgās iezīmes fol-

klorā, sabiedriskajā domā un zinātniskos novērojumos.

Aicināti piedalīties dažādu nozaru un valstu speciālisti apspriežamajos jautājumos (neatkarīgi no dzimuma).

Darba valodas — latviešu un angļu. Uzstāšanās laiks līdz 15 min.

Pieteikumus, norādot autora vārdu, darba vietu vai lauku adresi un tēmu, lūdzam sūtīt līdz 1993. gada 31. decembrim.

Adrese: LSPI Centrs, Turgeņeva 19, 805. ist. LV-1524 Rīga.

Sīkākas ziņas pa tālr. 227474.

ŪDENSSAIMNIECĪBAS ZINĀTNE LATVIJAI

Latvijas Zinātnes padomes sēdē Ministru kabineta priekšsēdētājs V. Birkavs izteica vēlējumu, lai zinātnieki aktīvāk iesaistītos Latvijas tautsaimniecības problēmu risināšanā, mūsu dabas bagātību izmantošanā. Mūsu valstī, kā zināms, nav daudz dabas bagātību. Galvenās ir trīs — zeme, meži, ūdeni. Ja par zemi un mežiem jūtamas sabiedrības un valdības zināmas rūpes, tad ūdeni palikuši pilnīgi novārtā. Vēsturiski tas ir izveidojies tādējādi, ka ūdenssaimniecības praksi un zinātni Latvijā ilgus gadus vadīja un finansēja galvenokārt visavienības iestādes, kuras atradās tālu aiz mūsu valsts robežām. Ostu hidrobiļķu, hidroelektrostaciju un citu ne mazāk svarīgu ūdenssaimniecības objektu projektiem veica Krievija, to celtniecībai tika savverēti austrumtautu iebrucēji. Sabiedrība dažādā uzbangojā protesti par pārīdarījumiem Latvijas dabai, tās svētveitām, bet foreizējā valdība bija apmierināta, ka par ūdenssaimniecību pašiem nav jārūpējas.

Diemžēl ir jākonstatē, ka ar pusgadsimtu kultivētās bezrūpības pārvārešanu nekādi neveicas vēl šodien, kad mēs paši vēlamies kļūt par savas zemes saimniekiem. Gafavojamies, piemēram, gūt lielu peļņu no mūsu ostām, bet to hidrotehniskais stāvoklis daudzos gadījumos ir gluži katastrofāls. Asi samilzušas arī citas liela mēroga ūdenssaimniecības problēmas, par kurām valsts vadošās institūcijas, liekas, trūkst pietiekamas informācijas.

1. OSTU IZMANTOŠANA IR PROBLEMĀTIKA

Jūras osts tiek uzskaitītas par vienu no Latvijas tautsaimniecības balstiem. Taču šis balsts tehniskā zināmā brīdī diemžēl nav nekāds drošais. Bieži novērtējam, ka osts vispirms ir sarežģīts hidrotehnisko būvju kompleks, par kura kārtībā uzturēšanu nepārtraukti jārūpējas.

Latvijas lielākās osts izbūvētas upju grīvās (Daugavas, Ventas, Salacas, Rojas u. c.). Taču upju dabiskais tecējums daudzviet ir ievērojami izmaiņi. Var teikt, ka upju hidroloģiskais režīms atrodas zem nepārtraukta rūpniecības, enerģētikas un lauksaimniecības «spiediena», kas izsauc ne vien būtiskas režīma, bet arī ūdens kvalitātes izmaiņas.

No hidroloģiskā un hidrotehniskā viedokļa sevišķi nelabvēlīgs stāvoklis izveidojies Rīgas osta. Problemas būtība ir tāda, ka Rīgas hidroelektrostacija (HES) netri strādā dažas stundas dienā, lai segtu diennakts maksimālo elektroenerģijas patēriņu. Iedarbinot turbīnas, Daugavā rodas daudzkrātējs ūdens caurplūdums pieaugums — veidojas tā saucamais plūdu vilnis. Izslēdzot turbīnas, caurplūdums pie HES krasi samazinās, ūdens līmenis gultnē pazeminās un ūdens labu laiku upē plūst pretējā virzienā, t. i. no upes grīvas uz augšu. Saprofams, ka šāda turp-atpakaļ režīmā Daugava nekad agrāk nav plūdusi. Tā kā Pierīgas zonā grunts ir viegli izskalojama, tad sekas šādai periodiski mainīga virziena ūdens plūsmai ir joti nopietnas — noteik intensīva gultnes izskalošana un krastmalas bojāšana. Bez tam šāda plūsma izsauc migrējošo zivju dezorientāciju, noteikudēnu periodisku kustību augšup pa gultni un citas nevēlamos parādības.

Vēl viens piemērs. Laikā, kad Rīgas HES turbīnas ilgstoši izslēgtas un Daugavas lejas daļā caurplūdums nescigs, jūras ūdens ieplūst upes grīvā un bieži izplatās līdz osts akvatorijam un vēl augstāk. Tas izsauc metāla konstrukciju korozijas intensifikāciju osts būvēs, rada bioloģiskas izmaiņas un, kam pirmajā brīdī pat grūti noticēt — izmaina pat stāvošo kuģu iegrīmi.

Tiesa, pašlaik pēc ilgu gadu vilcināšanas ir veikts Rīgas osts Rietumu mola kapitālais remonts. Tas jau daudzus gadus bija avārijas stāvoklis un pirmā nopietnā vētra varēja molu iznīcīt un pilnīgi pārtraukt osts darbību. Bet nepieciešamie hidrotehniskie darbi osta ne tuvu nav pabeigti. Nekavējoši jāveic Rīgas osts Austru mola, labās pusēs krastmalas un virknes citu būvju rekonstrukcija un remonts. Jāveido būves, kas novērš osts izskalošanos mainīga virziena ūdens plūsmas dēļ Daugavā. Tām jānovērš arī nelabvēlīga ūdens sanešu kustība. Piezīmējams, ka pirms minētā Rietumu mola rekonstrukcijas darbu uzsākšanas tika veikta ilggadēja zinātniskā pētniecība.

Pētniecības darbu hidroloģijas un hidrotehnikas jomā prasa ne tikai Rīgas osta. Hidrotehnisko būvju hidrauliskā un matemātiskā modelēšana ne mazāk vajadzīga arī citām tās māsīm. Bez atbilstošas zinātniskās pētniecības nevienā attīstītā valstī atbildīgus hidrotehniskos pasākumus vairs neveic. Pagaidām Latvijā vēl saglabājusies tehniskā bāze un ūdenssaimniecības speciālisti, kas spējīgi veikt šāda rakstura pētījumus, taču pēdējo skaita arvien straujāk sarūk.

Aptuvenu priekšstātu par ūdenssaimniecības problēmu mērogu, kas jārisina Latvijas ostu rekonstrukcijas un ekspluatācijas sakarā, dod šādu galveno pētījamo jautājumu uzskaitījums:

- visu Latvijas ostu raksturojošo hidroloģisko, hidraulisko, hidrogeoloģisko, ūdens kvalitātes u. c. ar osts tehniskā stāvokli un ekspluatāciju saistīto materiālu vākšana, klasifikāciju un analīzi;

- jūras ūdens plūsmu izpēte upju grīvās izvietotās osts;

- ostu hidrotehnisko būvju stāvokļa novērtēšana;

- osts zonās radušos izskalojumu un sanešu uzkrāšanās iemeslu noskaidrošana, nevēlamo parādību novērtēšanas pasākumu izstrādāšana;

- hidroloģiskā režīma modelēšana sakarā ar osts rekonstrukciju (it sevišķi mazajām osts, tās pielāgojot jahtingam);

- Rīgas osts hidrotehnisko būvju kompleksa pielāgošana ūdens plūsmas periodiski mainīgo virzenu radītām apstākļiem;

- sanešu pārvietošanās pa Rīgas jūras līča piekrasti un tās ietekme uz ostu darbību;

- ostu akvatorijā esošo un ierīkojamo, bet ar osts darbību tieši nesaistīto dažādu inženierbūvju (piem. filtu u. c.) celtniecības iespēju izpēte, ievērojot šo būvju ietekmi uz hidroloģisko režīmu ostu akvatorijās;

- ar osts saistīto ekoloģisko problēmu izpēte, ievērojot flotes ekspluatāciju;

— ostu akvatorija pieļaujamās padziļināšanas iespēju, kā arī tās radīto izmaiņu (hidroloģisko, ekoloģisko) novērtēšana.

2. STABURAGU VAREJA NEAPPLUDINĀT

Valsts ir spiesta izdot milzīgus līdzekļus enerģijas iepirkšanai. Tai pašā laikā Latvijā ir apskaužami lieli ūdens resursi, kurus enerģijas iegūšanai pagaidām samērā maz izmanto. Ilggadēja pierede rāda, ka planētas humārā zonā ūdens enerģija ir viens no lētākiem enerģijas veidiem.

Cik lieli ir mūsu ūdens resursi? Nokrišu daudzums Latvijā pārsniedz summāro iztvaikošanu vidēji par 240 mm gadā. Aptuveni šāds ūdens daudzums no platības vienības ik gadus ieplūst Latvijas upēs. No visas valsts teritorijas upju novadītais kopējais ūdens daudzums gadā vidēji ir 15,3 km³. Taču ūdens enerģijas iegūšanai iespējams izmantot papildus vēl 19,4 km³ ūdens, kas pa upēm caur mūsu valsts teritoriju ieplūst jūrā no kaimiņvalstīm. Attiecībā uz vienu iedzīvotāju, upju nofece no Latvijas teritorijas ir gandrīz 6 tūkst. m³ gadā, bet kopā ar minēto tranzītaurēci — ap 13 tūkst. m³ gadā. Tas ir krietni vairāk nekā absolūtā vairākumā Eiropas valstu.

Ūdens enerģiju pārvērš reāli izmantojamā, galvenokārt, ierīkojot hidroelektrostacijas (HES). Aplūkojot līdzīnējo veikumu, kaut cik nopietni Latvijā var runāt tikai par Daugavas ūdens enerģijas izmantošanu. Taču iepriekš minēto apstākļu dēļ, pēckara laikā uz Daugavas ierīkojām HES ir daudzas būtiskas nepilnības un trūkumi — sevišķi no dabas aizsardzības viedokļa. Pēdējais attiecas ne tikai uz savulaik asi kritizēto Daugavpils HES projektu. HES projektētāju — sveštafiešu nevērība pret Latvijas dabu un tautas svētumiem, diemžēl, lielā mērā noskojoja sabiedrību pret jebkuras HES ierīkošanu vispār. To zinot, tūdaļ sarūjās termoelektrostaciju un atomelektrostaciju aizstāvīji.

Iespējams, ka gadījumā, ja pētījumus pirms Daugavpils HES projektēšanas izpildītu cilvēki, kuri labāk pazīst Latvijas apstākļus un problēmas, parādītos mazākas HES projekts, kas vairāk atbilstu reālajai situācijai. Tādas hidroelektrostacijas ūdenskrātuvei vajadzētu izvietoties tikai Latvijas teritorijā. Tad aplūdināto mežu un lauksaimniecības zemju platības būtu stipri mazākas, Krāslavas pretpļudu aizsardzība būtu vienkāršāka un lētāka, bet rajona esošie grants krājumi arī turpmāk būtu pieejami izmantošanai.

Ir nepieciešams panākt, lai ar HES ierīkošanu saistītie zinātniskās pētniecības darbi (ieskaitot hidraulisko un matemātisko modelēšanu), kā arī projektēšanas un būvniecības darbi nonāktu pašnāju speciālistu rokās. Interesēti rīkojoties, var atrisināt šķietami neatrisināmas problēmas. Šai sakarībā jāpieliek Staburaga un Kokneses pilsdrupu applūdināšana. Iedrošināties apgalvo, ka no tā varēja izvairīties, nezaudējot elektroenerģijas ieguvē. Savukārt ledus vižņu blīvēšanās, kas gandrīz ik gadus noteik Pļavīnu HES ūdenskrātuvei un izraisa plūdu briesmas Jēkabpilī, uzskaļamas par nepieciekamām Daugavas hidroloģiskās un hidrauliskās izpētes sekām.

Ir pietiekami pamatoši priekšlikums par zemspiediena hidromēzglu celtniecību uz Daugavas pie Jēkabpils. Tas ne tikai dod iespēju aizsargāt pilsetu no plūdim, bet jauns arī papildus saražot diezgan ievērojamu elektroenerģijas daudzumu. Šī priekšlikuma novērtēšanu nevajadzētu atlīkt uz ilgiem gadiem, jo katra gads iespējamo plūdu rezultātā var radīt papildus zaudējumus, kā arī potenciālus zaudējumus sakarā ar neiegūto elektroenerģiju.

Agri vai vēlu pie Daugavpils HES celtniecības problēmu risināšanas nāksies atgriezties. Vismaz pētniecības darbu vajadzētu sākt nekavējoši.

Steidzamā kārtā jārisina jautājums par mazo upju hidroelektrostacijām. Visā pasaulē noteik arvien intensīvāku celtniecību. Laikā no 1935.—1953. gadam Latvijā tika ierīkotas 50 mazās HES. Jaudīgākās no tām bija Cīriši (2000 kW), Feliciānova (750 kW), Aiviekste (745 kW). Sobīrāk tās dažas no tām ir atjaunošas. Bez tam Latvijā ir piemēroti apstākļi ievērojami lielāka skaits citu mazo HES ierīkošanai. Mazo HES atjaunošanas un jaunbūves darbā jārosinās iesaistīties firmām ar lielāku vai pat vidēju ročību.

Racionāli izmantojot mūsu bagātīgos ūdens resursus, Latvijā iespējams saražot gandrīz visu no pašreizējā elektroenerģijas patēriņa, tādējādi ik gadus ietaupot daudzus miljonus dolāru, kuri pretējā gadījumā būs nepieciešami trūkstošās enerģijas importam (vai arī kurināmā importam termoelektrostaciju darbam).

Ūdens enerģijas iegūšanai un izmantošanai atjauno-

jamas arī ūdensdzirnavas. Dzirnezeru ūdens enerģiju senāk izmantoja ne tikai graudi malšanai. Pirmskara Latvijā bija vairāk nekā 700 dzirnezeru un dzirnavdīķu.

Tagad darbojošas ūdensdzirnavas uz rokas pirkstiem saskaitāmas.

Latvija cer pelnīt ar ārzemju tūristu piesaistīšanu. Mazo HES ūdenskrātuvi un dzirnezeru atjaunošana un jaunizbūve dofu krietnu ieguldījumu arī tūrisma industrijas veidošanā. Dabas skaistums tūristam nav mazvārīgs, un Latvijas dabā tas lielā mērā saistīms ar ūdeni klātbūtni. Bez tam diķi un ūdenskrātuves labi noder apūdeņošanas vajadzībām, rekreācijā, ciemuši ūdens apgādē u. c.

3. PIERSĀRNOTIE PAZEMES ŪDENI

Presē arvien biežāk parādās informācija, ka kādā no republikas rajoniem dzeramā ūdens kvalitāte akās neatbilst sanitārajām prasībām. Ūdens dažkārt vispār kļūvis neliepojams. Tam par iemeslu ir piersārnītie gruntsūdeni un pazemes ūdeni, kuri noplūst no piersārnojuma avota. Šāds avots dažkārt atrodas daudzu kilometru attālumā no akas. Piersārnojuma avoti atrodas jebkurā apdzīvotā vieta, par pilsētām nemaz nerunājot. Visbiežāk tie ir atkritumu izgāztuvēs.

Jebkura atkritumu izgāztuve ir ierīkojama kā hidrotehniska būve ar atbilstošām prefiltrācijas ierīcēm un dreñāžas sistēmām, kas pasargā gruntsūdenus un pazemes ūdeņus no toksisko atkritumvielu iepļušanas tajos. Pirms izgāztuvēs projektēšanas jāveic rūpīgi gruntsūdenus un pazemes ūdens migrācijas, kā arī teritorijas hidroloģiskā režīma pētījumi. Šāds darbs Latvijā līdz šim netiek veikts.

Latvijas teritorijā no 591 oficiāli atzītajām atkritumu izgāztuvēm tikai 31 ierīkota pēc projekta. Taču arī šie salīdzinoši nedaudzus projekti un to realizācija ir tālu no vēlamā. Mūsu rīcībā esošā informācija liecina, ka valstī nav nevienas mūsdienā ekoloģiskām prasībām atbilstošas atkritumu izgāztuvēs. Visas tās piersārno gruntsūdenus un pazemes ūdeņus. Piersārnītie gruntsūdeni un pazemes ūdeni noplūst uz upēm, ezeriem un tālāk uz jūru.

Spilgti piemērs iepriekšminētajam ir Rīgas rajona Gefļu izgāztuve. Stopiņu pagasta iedzīvotāju akās nemitie ūdens paraugi nevienā gadījumā neatbilst valsts standartam. Virszemes ūdeņu analīze krātuves tuvumā rāda, ka bioloģiskais skābekļa patēriņš pārsniedz maksimāli pieļaujamās koncentrācijas 75—125 reizes, bet kīmiskais — pat 40—595 reizes! Augsts ūdensūdens piersārnojums: bioloģiskā skābekļa normatīvi pārsniegti 30 reizes, kīmiskā — 90 reizes, hlorīdu daudzums — 10 reizes utt. Gruntsūdenu bakterioloģiskais piersārnojums pārsniedz normu simtārā. Piersārnojuma zona platā joslā no Gefļu izgāztuvei slēpjās līdz Daugavai. Izskan aicinājums — Gefļu izgāztuvē slēgt. To, protams, var darīt, bet varam apgalvo, ka no tā piersārnojuma pakāpe apkārtnē nesamazinās. Izpētes dati, kas ir mūsu rīcībā par Rīgas pilsētas teritorijā slēgtā Deglava izgāztuvē, nešaubīgi rāda, ka krātuves masa darbojas kā «reaktors». Tā, nepārtraukti saņemot atmosfēras nokrišņus, papildina gruntsūdeni ar toksiskiem savienojumiem ap tuveni 40 ha platībā. Piersārnojuma normas tiek pārsniegtas simtārā. Arī šeit piersārnojuma zona platā joslā slēpjās līdz Daugavai.

Ko darīt? Varam, protams, gaidīt, kad kāda no Baltijas jūras valstīm, kuras saīrauc jūras piersārnošanu, sāks še

PAZINĀJUMI

14. decembrī plkst. 14.00 Visvalža ielā 4a aktu zālē notiks Filoloģijas nozares habilitācijas un promocijas padomes (HP-I) sēde, kurā monogrāfiju filoloģijas habilitātē doktora zinātniskā grāda iegūšanai aizstāvēs ZA Literatūras, folkloras un mākslas institūta zinātniskā līdzstrādniece

BENITA LAUMANE

par tēmu: «Latviešu jūras zvejas leksikas vēsturiska analīze».

Recenzenti: Dr. habil. philol. M. Rudzīte, Dr. habil. philol. A. Sabājausks, Dr. habil. philol. A. Reķēna.

J. Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas Ērģelu zālē **14. decembrī** plkst. 14.30 notiks divu zinātnisko pētījumu promocija:

I. BREGE

«Rīgas Pilsētas teātris 1782.—1863.»

B. JAUNSLAVIETE

«Izskaņu frakcējumi XX gadsimta kompozīcijās (skats caur mūsdieni latviešu kamermūzikas prizmu)».

* * *

15. decembrī Fizikālās Enerģētikas institūtā Aizkraukles ielā 21 (sēžu zālē) notiks FEI fizikas, apakšnozares cietvielu un tehniskās fizikas Promociju padomes atklātā sēde, kurā plkst. 14.00 pētnieks

ALEKSANDRS MURAŠOVS

aizstāvēs disertācijas darbu «Molekulāro sistēmu fotomisijs pētījumi» fizikas doktora grāda iegūšanai.

Recenzenti: Dr. habil. phys. A. Truhins, Dr. phys. J. Eiduss un Dr. phys. J. Kalnačs.

Ar darbu var iepazīties FEI bibliotēkā.

Tālrunis uzziņām 558801.

* * *

LU Cietvieu fizikas institūta Habilitācijas un promocijas padomes sēdes notiks Ķengaraga ielā 8, 1. auditorijā:

16. decembrī

plkst. 9.30 — zinātnisko grādu nostrifikācija;

plkst. 10.00 —

JĀNIS SPĪGULIS (LU)

aizstāvēs habilitācijas darbu tehniskajā fizikā par tēmu «Optoelektroniskās metodes un ierīces eksperimentāliem pētījumiem, tehnoloģiskai kontrolei un informācijas pāraidei».

Recenzenti: Prof. J. Valbis, Dr. habil. phys. J. Ekmanis, prof. S. Galkins (Sanktpēterburga).

plkst. 14.00 —

ULDIS ULMANIS (LZA FI)

aizstāvēs habilitācijas darbu tehniskajā fizikā par tēmu «Radiācijas defekti magnētiskos materiālos».

Recenzenti: Prof. A. Mikelsons, Prof. G. Rankis, Prof. A. Truhins.

17. decembrī plkst. 11.00

IVARS LĀCIS (LU CFI)

aizstāvēs habilitācijas darbu cietvieu fizikā «Kompozītā nesakārotība un pseidobināru plātzonas materiālu optiskās īpašības».

Recenzenti: Akad. J. Zaķis, Dr. habil. phys. A. Ozols, Akad. A. Siliņš.

plkst. 14.00 —

JURIS TĪLIKS (LU KF)

aizstāvēs habilitācijas darbu ķīmiskajā fizikā par tēmu «Fizikālī ķīmiskā pīeja radioļīzes pētīšanai plātzonu dielektrīkos».

Recenzenti: Akad. J. Zaķis, Dr. habil. chem. H. Gode, Prof. I. Tāle.

Ar darbiem var iepazīties Cietvieu fizikas institūta bibliotēkā.

* * *

17. decembrī Rīgas Aviācijas universitātē (Rīgā, Lomonosova ielā 1, 4—1 auditorijā) notiks habilitācijas un promocijas padomes atklātā sēde, kurā izskatīs:

plkst. 10.00

NIKOLAJA KUZINA

disertāciju par tēmu «Aviācijas tehnikas lidojumu — tehniskās ekspluatācijas organizatoriskās izveidošanas metodiskie pamati».

Recenzenti: Dr. h. inž. R. Vinogradovs, Dr. h. inž. V. Merkulovs, Dr. h. inž. E. Maharevs.

Ar disertāciju var iepazīties RAU fundamentālajā bibliotēkā — Rīgā, Lomonosova ielā 1.

* * *

17. decembrī Latvijas Lauksaimniecības universitātes Veterinārmedicīnās fakultātē (Jelgavā, K. Helmaņa ielā 8, 3. auditorijā) notiks LLU Veterinārmedicīnās habilitācijas un promocijas padomes atklātā sēde, kurā izskatīs:

plkst. 11.00

LAIMAS LIEPĀS

disertāciju par tēmu «Superovulācijas izraisīšanas metožu pilnveidošana govju embriju transferencē» veterinārmedicīnās doktora grāda iegūšanai.

Recenzenti: Dr. habil. med. vet. I. Afanasevs, Dr. habil. biol. M. Kreilis, Dr. med. vet. V. Antāne.

plkst. 14.00

EVALDA APINA

disertāciju par tēmu «Leikozo un neleikozo grupu Latvijas brūno govju kariotipiskās ainas salīdzinošs novērtējums» veterinārmedicīnās doktora grāda iegūšanai.

Recenzenti: Dr. habil. med. vet. A. Nicmane, Dr. habil. agr. A. Jemeljanovs, Dr. biol. S. Laganovskis.

Ar disertāciju var iepazīties LLU Fundamentālajā bibliotēkā, Jelgavā, Lielā ielā 2.

17. decembrī plkst. 10.00 Jelgavā, Dobeles ielā 43 VZPI «Lauksaimniecības polimēri» notiks inženierzinātņu

nozares ūdenssaimniecības un meliorācijas apakšnozares Habilitācijas padomes atklātā sēde.

Zinātnisko darbu kopumu habilitētā doktora zinātniskā grāda iegūšanai aizstāvēs

Dr. inž. GILELS SEGALS

par tēmu «Sarežģītu ūdenssaimniecības kompleksu hidrotehnisko būvju un to elementu problēmu pētījumi».

Recenzenti: Dr. h. inž. C. Šķinkis, Dr. h. inž. E. Golubovskis, Dr. h. ģeol. E. Grīķevičs.

Ar zinātnisko darbu kopumu var iepazīties VZPI «Lauksaimniecības polimēri» bibliotēkā.

17. decembrī plkst. 11.00 Latvijas Lauksaimniecības universitātes Ekonomikas fakultātē (Jelgavā, Svētes ielā 18, 307. auditorijā) notiks LLU ekonomikas un lauksaimniecības nozares lauksaimniecības ekonomikas apakšnozares Habilitācijas un promocijas padomes sēde, kurā aizstāvēs doktora disertāciju ekonomikā

Mgr. oec. ELITA JERMOLAJEVA

par tēmu «Linkopības attīstības problēmas Latvijā».

Recenzenti: Dr. habil. oec. K. Špoģis, Dr. oec. V. Pirksts, Dr. agr. B. Rozenbauma.

Ar disertāciju var iepazīties LLU fundamentālajā bibliotēkā, Jelgavā, Lielā ielā, 2.

* * *

17. decembrī plkst. 13.00 LU Pedagoģijas zinātnu nozares habilitācijas/promocijas padomes sēde (Kronvalda bulv. 4, 252. aud.) disertāciju pedagoģijas doktora zinātniskā grāda iegūšanai par tematu «Vērtējuma un pašvērtējuma sakārības studiju procesā» aizstāvēs

ĀRIJA SERVUTA.

Recenzenti: Dr. habil. paed., prof. R. Garlea, Dr. habil. paed., prof. L. Keirāns, Dr. habil., prof. Dz. Meikšāne.

Ar disertāciju var iepazīties LU bibliotēkā.

— 15.00 disertāciju pedagoģijas doktora zinātniskā grāda iegūšanai par tematu «Dažas pedagoģiskās atzinības matemātikas saturā un apguves organizācijā 20. gs. 20., 30. gados Latvijā» aizstāvēs

ILMA NEIMANE.

Recenzenti: Dr. habil. paed., prof. R. Garlea, Dr. habil. paed., prof. J. Mencis, Dr. paed., doc. L. Grudulis.

Ar disertāciju var iepazīties LU bibliotēkā.

* * *

Latvijas Valsts Zemkopības ZP institūta «Agra» Promocijas padomes sēde Skrīveros

21. decembrī plkst. 10.00 Valsts Dobeles augkopības izmēģinājumu saimniecības Augkopības laboratorijas zinātniskais līdzstrādnieks

MĀRIS BLUKMANIS

aizstāvēs zinātnisko darbu «Bumbieru šķirņu saderība kokaudzētā ar Pyrus communis L un Cydonia oblonga Mill potcelniem» lauksaimniecības doktora zinātniskā grāda agronomijas apakšnozarē iegūšanai.

Oficiālie recenzenti: LZA akadēmikis, Dr. h. biol., prof. Rihards Kondratovičs, LZA Goda doktors, Dr. lauks., prof. Imants Gronskis un Dr. lauks. Pēteris Bērziņš.

Tajā pašā dienā plkst. 13.00 Latvijas Valsts Zemkopības ZP institūta «Agra» Agroķīmijas nodaļas pētnieks

JĀNIS VIGOVSKIS

aizstāvēs zinātnisko darbu «Organisko mēslu veidu un devu iefektvei uz laukaugu rāzu un organiskās vielas saturu velēnu podzolētajās augsnēs» tāda paša zinātniskā grāda iegūšanai.

Oficiālie recenzenti: Dr. h. lauks. Antons Skromanis, Dr. lauks. Roberts Vucāns un Dr. lauks. Rasma Vizla.

* * *

21. decembrī plkst. 10.00 Latvijas Organiskās sintēzes institūta konferenču zālē, Aizkraukles ielā 21, notiks OSI Habilitācijas un promocijas padomes atklātā sēde, kurā

VALENTĪNA SEMENIHINA

aizstāvēs disertāciju par tēmu «Izoksazolu un oksadiāzolu oksīmu sintēze un pārgrupēšanās» ķīmijas doktora grāda iegūšanai.

Recenzenti: Dr. h. ķīm. I. Kalviņš, Dr. h. ķīm. M. Līdaka un Dr. h. ķīm. O. Neilands.

Ar disertāciju var iepazīties OSI bibliotēkā, Aizkraukles ielā 21.

Tālrunis uzziņām 553247.

* * *

21. decembrī plkst. 10.00 Latvijas Mikrobioloģijas institūta sēžu zālē (Rīgā, A. Kirhenšteina ielā 1) notiks Latvijas ZA Mikrobioloģijas institūta promocijas un habilitācijas padomes mikrobioloģijas un biotehnoloģijas apakšnozarē atklātā sēde, kurā disertāciju bioloģijas zinātnu doktora grāda iegūšanai aizstāvēs

IVARS PETROVSKIS

par tēmu «Rekombinānto olbaltumvielu: cilvēka interleukīna-2, hepatīta B vīrusa kor-antigēna un leikocitārā interferona IFN_αN ekspresijas optimizācija Escherichia coli šūnās».

Recenzenti: Dr. habil. biol. M. Rukliša, Dr. biol. N. Matjuškova, Dr. biol. U. Kalnenieks.

Ar darbu var iepazīties MI bibliotēkā.

* * *

21. decembrī plkst. 12.00 Rīgas Tehniskās universitātes Mašīnbūves kvalitātes institūtā (Rīgā, Ausekļa ielā 5, 404. telpā) notiks Promociju padomes RTU P-08 atklātā sēde, kurā inženierzinātņu doktora grāda iegūšanai specialitātē «Kvalimetrija un mašīnu eksperimentālā mehānika» disertāciju aizstāvēs

VALDIS PRIEDNIEKS

par tēmu «Stohastisko mehāniko sistēmu darbības kvalitātes eksperimentālo pētījumu lietišķas metodes».

Ar disertāciju var iepazīties RTU Zinātniskās bibliotēkas filiālē Ausekļa ielā 5, 411. telpā. Tālrunis uzziņām 320000.

22. decembrī plkst. 10.00 Rīgā, Dzērbenes ielā 27, Latvijas Valsts